

suspensione ab spiritualibus, quæ ligant animam, cuius non est natura nostra suspensiō, cūm ea obstante possit exercere omnia, divina officia ministrare, & recipere omnia sacramenta; & sicuti hujus pallii suspensiō, & à Pontificalibus, quæ magis suspensioni ab officio videntur adhucere, & tamen suspenditur per appellatiōnem legitimè subsequuntam, secundūm Panormit. com-
225 muniter receptum in dīct. cap. ad hec, primo notabilis, ita cūm p̄fata juxta in spirituali suspensione, cuius violatio inducit irregularitatē, procedant tantū; ad nostram suspensionem minimē esse trahenda tanquam diversam, sicuti nec ad illam, qua alicui interdicit ingressus possessionis agri, vel beneficii, vel collationis ejus, vel aliorum actuum, qui non tangunt animam, in qua appellatio legitima ejus effectum suspen-
dit, ut & omnes notant communiter in dīct. §. fin. & d. c. adhac, & firmant enim etiam Manuelis Rodriguez latiūs, ac utilius Navarr. dīct. conf. 8. concludentes appellatione non obstante posse suffragium praestare.
226 His & illud accedit, si contra volentem votare in Capitulo, objiciatur aliqua exceptio incapacitatis, vel quavis alia exclusiva à suffragio, propter quam rejiciatur, ne tunc tempus labatur, quia fortè probationes prae manibus non sunt: inquit Azeved. in ad-
ditio, ad Cur. Pisa. lib. 2. c. 4. num. 11. alias referens in hoc casu, admittendum esse ad suffragium cum clau-
sula; & si in quantum de jure valeat, nec nocebit com-
inationi, si postmodum certior fiat objectio; ut per Ab. in cap. Cumana de electione. Cepola cautela 232. & idem Azev. in l. 2. n. 12. & seqq. tit. 7. lib. 3. recipil. an
227 ab eo quod facit, & decernit major pars Capituli appellatione emissa si non deferatur, vis fiat. Negativè re-
pondent text. in cap. 1. & cap. ex ore de iis, quia sunt à majori parte cap. imd̄ ea non obstante, nec contradic-
tione minoris partis, omnino exequendum esse. ut in d. cap. 1. ibi appellatione remota prævalet semper, & suum consequatur effectum, quod à majori, & seniori parte Capituli fuerit statutum, &c. (& in d. cap. ex ore, ibi nos attendentes, fibi de jure non potuisse competere, ut
228 per appellationem ob id interpositam, communem ordinationem Ecclesiæ impedit) quod adēd procedit, ut etiamsi probatio justificationis incōtinenti offeratur, nisi obstat executioni, tres, & elegantes reddit rationes Immola in d. cap. 1. colum. 1. & 2. & iterum in cap. 1. cūm inter canonicas, colum. penult. in fin. cum seqq. de elec-
tione, contra Innocent. in dīct. cap. 1. prior, quia in extrajudicialibus non fuit objectus contradictionis vel exceptionis legitimæ, etiamsi illius fuit oblata probatio: quia extrajudicialia non suspenduntur appellatione, tum etiam, quia cūm procedendum sit hoc casu appellatione remota tollitur facultas justificandi appellationem, per probationem oblata ad impedimentum: tum etiam quoniam cūm sit interim præsumptio pro factis à majori parte, nihil obstat d. oblatio, quas rationes comprobans Azeved. in addit. ad Curiam Pisan. lib. 2. cap. 14. n. 12. sequitur etiam aliis ad id citatis.
Sed quoniam in electionibus factis à Capitulo circa beneficia Doctorialium, Magistralium, & similiū, juxta Bullam Sixti IV. & motum proprium Leonis X. quas adducit ad litteram Nicol. Garcia de beneficiis, 5. part. cap. 4. à numero 168. easque optimè declarat, & multa dubia frequentia circa earum præbendarum electiones agitat, resolvit, & ideo te ad illum, & per eum allegatos libenter remitto, quoties id necessitas suadeat.
229 Unum tamen non omittam, de quo jam non parum dubitari vidi, de controversiis occurrentibus circa electiones hujusmodi, nempe; an aliquis oppositor inhabilis, an concurrent in eo qualitates à jure illis requiri, gradus, seu etiam ordinis, vel aliqua alia exceptio, seu subjectio, seu recusatio opposita contra personas eligendi, vel electorum, quis ad cognoscendum de eis,

debeat esse judex, an solus Episcopus, an cum Capitulo simul.

In quo breviter resolvo, hujusmodi cognitionem ad 230 solum Episcopum pertinere, quemadmodum quando occurrit aliqua alia lis, super electionibus, quia ut ordinaria sibi competent actus jurisdictionales, quas non possunt capitulares exercere, cūm jurisdictione careant, quæ omnino necessaria est in litibus exercendis. Pro quo facit exp̄sē Concilium Provinciale Compostella. actione 2. decreto 34. ubi habetur, quod Episcopus solus, vel ejus Vicarius declarat, & judicet electores inhabiles, & eligendos ad Doctoralem seu Magistralem præbendam, seu scripturam, & in concordia confirmata per Pium V. declaratur, ut in hoc ita præce-
231 dat, nisi in contrarium sit alicujus Ecclesiæ consuetudo, ut in harum inhabilitatum cognitione, & determinatione concurrere debeant Capitulum, & Vicarius Generalis, quia ubi hæc viget consuetudo, ipsa servetur, & sic Capituli debet adesse consuetudo ad hujusmodi jurisdictionem acquirendam. Probatur etiam ex ratione text. in cap. à collatione, de appellat. lib. 6. ubi à collatione beneficij, quam communiter per Episcopum, & Capitulum factam fuisse proponit, non ad ipsum Episcopum, sit in ea ut prælatus interfuit, sed 232 ad superiorē appellandum est, alias si ut canonicus interfuerit in ea, posse appellari licet ad eundem per quem, ita etiam Abb. in c. dilecti 66. el. 3. n. 17. de appell. Card. Jabobat. tract. de conf. lib. 10. art. 1. sub n. 8. tom. 13. part. 1. fol. 351. Ever. optimè in locis legal. in loco de tangam n. 8. versic. sexto facit, fol. 696. multa adducens in propositum Scaccia tract. de appellat. qu. à n. 60. & num. 92. & comprobatur ex eo, quod dicit Bartol. in l. 1. §. si quis in appellatione. ff. de appellat. & in l. si quando n. 1. Cod. codem. Franch. in rubric. num. 38. de appellat. Barbatia tract. de præstant. Cardin. qu. 1. n. 32. tom. 13. part. 2. Henr. Boer. singula 9. titul. de appellat. fol. 203. tom. 1. Guido Papæ tract. de appellat. qu. 36. n. 33. tom. 5. fol. 38. Craveta de antiqu. temp. rubrica antiqua in præscriptione sub num. 34. tom. 17. Bradedorius tractatu de appellat. p. 1. titul. 10. verbo Regibus, colum. 167. Scac. de appellat. qu. 16. limit. 5. num. 9. Cont. in l. unicā limit. 3. n. 11. Cod. si de moment. poss. fol. 270. Ruginell. tract. de appellat. §. 2. cap. 2. nu. 19. dicentes, quod Rex sententians tanquam Comes, appellatur 233 ad Ducem, vel alium superiorē Comitis, & idem de Duce judicante uti præside, quia quando una persona gerit vicem duarum, potest ab eadem, ad eandem appellari.

Prout quando judex à quo, gerit etiam vicem ju-
234 dicis ad quem, qualis est legatus in partibus, qui ex privilegio habet facultatem cognoscendi etiam causas appellationum interpositarum ad Papam, & sic appellans à legato, potest ad eundem redire, tanquam judicem ad quem; Felin. in cap. gratum sub num. 10. limit. 8. de officio delegati. Aufter. in addit. ad Capell. Tholof. decis. 194. an pars gravata, sub n. 4. fall. Scac. de appellat. q. 17. limit. 2. n. 66. Ant. Gabr. commun. conc. lib. 21. de appell. 2. limit. 8. n. 22.

Cujus rei rationem ibi. Iterum aliam reddunt ratio-
235 nem Doctores superiū citati communiter cum glossis relatis, quia quando Prælatus adest ut ordinarius judex, semel ulūs est jurisdictione, ac ideo iterum de causa non potest cognoscere, ne dentur duo gradus in 236 una & eadem persona, & jurisdictione, contra text. in cap. secundo, de consuetudine lib. 6. & l. eos. Cod. de appellat. cum vulgaris, sed Episcopus in hujusmodi electionibus assūtit ut Prælatus, & non ut Canonicus, tenet exp̄sē Nicolaus Garcia de benefic. d. p. 5. cap 4. num. 224. ergo actus jurisdictionales, & in quibus judicialis processus requirendus est in prima instantia, ad ipsum duntaxat, vel ejus Vicarium pertinere debet, & cum tunc ab ipsis actibus emissis appellationi fibi non pertineat.

pertineat cognitionis, ex d. juribus. Et hanc opinionem aliis ad eam applicatis fundamentis, veram reputat, & resolvit Nicolaus Garcia loco proximè citato à num. 214. cum seqq. ubi etiam responderit ad illam difficultatem, quæ resultat ex eo, quod electio simul pertineat ad Episcopum & Capitulum, quod ex hoc non possit inferri ad actus jurisdictionales, ut latè per eum.

Quod scire, non parvi est effectus, nam cūm solet frequenter appellationem emitte à declarationibus hujusmodi habilitatis, qualitatis, & recusationis, ac similiū, & cūm pro ejus delatione additur Curia suprema, constituto de defectu jurisdictionis, qui facit nullitatem recte declarant, vim fieri, & reponi, vel saltē tertium genus.

237 Unum porrò in hac materia scire est necessarium, in quo paſſim advocati erant conscientes appellationes, quibus inferunt aliquas objectiones, crimina, vel defectus contra personas eligentium; eligendi, seu electi, non attenta, imd̄ neglecta forma tradita à c. ut circa 4. in ordine, de electione lib. 6. qui ita disponit: ut circa electiones, postulationes, & provisiones Ecclesiasticas, viam malitiae (prout est possibile) precludamus, ne diutiū periculosè vident Ecclesiæ, vel personarum, dignitatum. & aliorum Ecclesiasticorum provisio dif-
feratur, edicto perpetuo providemus: ut si quando aliqui electionibus, postulationibus, vel provisionibus se opponunt, proponendo aliqua contra electionis, postulationis, seu provisionis formam, aut personam eligentium, vel electi, sive illius, cui erat provisio facienda, sive facta, & propter hoc contingit appellari, appellantes in instrumento publico, seu literis super appellatione confessis, omnia, & singula exprimuntur, quæ in formam intendunt objicere, vel personas, co-ram personis authenticis, an persona, quæ super hoc testimonium perhibeant veritati, corporali præfiro juramento, quod credunt ea, quæ sic exprimunt, esse vera, & posse probare, &c.) qui insuper ad alia pergit. Eadem etiam constitutio exp̄sē renovatur, declaratur, extenditur, & confirmatur aliis pluribus canonum decretis, est text. in cap. is qui 19. in cap. qui contra 20. text. in cap. constitutio 41. de electione lib. 6. text. in clem. constitutione ut circa de electione, ejus etiam meminit. & decidens Rota decisione 261. de exceptio. & 269. de appell. in antiqu. Doctores communiter in l. 1. ff. de lib. & post Everard. & Doctores infra citandos, Nicol. Garcia de benefic. 3. p. cap. 3. à num. 71. cum seqq. ubi plurimos allegat.

238 Adēd ut præfatum juramentum de necessitate requiritur, ut fiat corporali tactu Evangeliorum, non autem aliter satish illius constitutionis forme, & intentio-
ni, ita exp̄sē per jura probant communiter glossæ, & Doctores in eis Doctores etiam exp̄sē, præcipue Jaf. in l. 1. ff. de liberis & postb. gloss. in clem. 1. de heret. not. Anton. Corsetus in singularibus suis sing. 270. Everar. in locis legali loco ab eff. u. eorum, quia singul reuirunt ad ea, versicul: hinc etiam est quod si ad validitatem Ecclesiæ, &c. alias juramentum alter præstis. 239 tom nullum est, & non valet, ut ultra supradictos probat gloss. 1. in princip. §. item sacra de pace juramento firm. Bartol. in authent. sacram. puberum n. 7. Bald. n. 7. Salicetus colum. 2. & alii posteriores ibi sequuntur, C. de rescind. vend. Anton. Gabr. commun. concl. lib. 2. tit. de minoribus, concl. 5. à nu. 34. ubi latè declarat complures ad id adducens c. landabile, ubi Abb. in 2. nota. de frig. & malefic. Simoncel. in tractatu de decretis lib. 3. titul. 8. n. 187. ubi post alios dicit, de consuetudine hodie non servari tactum Evangeliorum, vel aliarum sacrarum Scripturarum, ut statim dicimus; qui quidem, & Ant. Gabriel latè profectuntur hunc articulū, materialm, præcipue respectu minorum juramento firmantium alienationes, ubi requiri de jure juramentum corporale, ut Simoncellus ubi proximè.

De consuetudine tamen non requiritur tactus Evan-
geliorum, vel sacrarum Scripturarum, sed sufficit tactus cūjuscunq; libri, vel tabula, secundūm glossam in authentica jusjurā. quod prestatur ab his, verbo quatuor, & in §. item sacram. gloss. i. titulo de pace jura. fir. Im-
mola in cap. cūm contingat, de jurejur. Abb. in c. frater-
nitatis, verbo & adverte, & ibi Felin. versicul in glossam.
Abb. in c. 1. fin. 2. de not. de jur. calum. Guid. Papæ q. 35. Jacob. Butr. in d. authent. sacram. puberum in 3. q. & ibi Alber. Rossa. & ibi Bald. & Salic. 3. q. Isernia in §. item sacram. Alber. versic. in hac gloss. & ibi Præpos. & Afflit. num. 21. Anton. Gabriel lib. commun. concl. tit. mino. concl. 5. num. 36. sequitur Simoncellus d. tract. de decretis lib. 3. tit. 8. num. 188.

Quæ consuetudo limitatur, ut procedat, quando in 241 dispositione requiritur juramentum corporale, secus vero quando jura exp̄sē dicunt, quod interveniat tactus Evangeliorum, Petr. de Ancharan. in d. c. ut circa. versicul in item nota. Cardinal. in clem. 1. §. porrò in 4. q. de heret. Felin. in d. c. fraternitatis, loco proximè allegato, sequitur Anton. Gabriel d. concl. 5. nu. 37. quæ nota ad iutellectum d. c. ut circa, & aliorum.

Quæ jura procedunt non solū in electionib; sed 242 generaliter in provisio beneficij, ut eis patet exp̄sē, hinc igitur deinceps præ oculis habe illius constitutionis formam, quando aliquos defectus, vel criminis contra aliquem oppositione, vel conferentem velis obiecta, quia vidi periclitari tres appellationes emissas in tribus electionibus Doctoralium, cūm ad hanc nostram Curiam supremam pro earum delationibus processus adducti fuere; nam cūm ad obtinendum auxilium Regale, principale fundatum sit appellatio, illa verò quæ peccat in forma, nulla est, & pro infecta, seu non emissâ habetur, facilimè jutèque vim non fieri declarabitur, juxta ea, quæ inferioris dicenda sunt 3. parte cap. 9. à principio.

Hæc tamen constitutio non ita absolute procedit, 243 quin aliquas limitationes patiatur, quārum seriatim nonnullas annexam. Et prima sit, constitutio felicis recordationis Gregorii Papæ predecessoris nostri edita in Coucilio Lugdunens. formam exprimens, secundūm quam ab his, qui in electionibus, postulationibus, seu provisionibus se opponunt, debeat appellari, locum sibi non vendicat, nisi solum in his extra judicium appellatur; quando verò in iudicio in hujusmodi negotiis appellari contingit, anteriora jura (cum per eam mutata non fuerint) observari oportet. Ita præscriptis verbis probat text. (in declarationem cap. ut circa, editus) in cap. constitutio 41. in ordine eodem tit. de electione, qui, ut vides, disponit, quando in provisio beneficiorum proceditur propria natura retenta, & sic extrajudicialiter, etiam procedat d. cap. ut circa, si autem lis cepta est, & processus formatus, tunc appellatio, & obiectio formantur à jure communi.

Secundū limita ut præfata constitutionis forma uti 244 excusat in opponendis prædictis defectibus, & criminibus contra personas electi, eligendi, vel eligentis aut formam electionis, ille, qui alias non astringit ad præfatorum defectuum probationem, vel quæ sint defectus notorii vel resultantes ex confessione partis vel ex sententiā, juxta text. in cap. fin. de cohabitatione cleri, & mulierem, vel quia alias legitimè probati sunt, text. in clem. constitutionem ff. fin. ibi, probationem tamen factam super his per adversarii confessionem, vel alias legitimè, non infirmat, &c. vel quando non opponenti, sed adversario incumbit corundem probationis onus, ita probat Bonicontus in tract. de appellat. s. inter tractatus novissimorum Doctorum num. 26. versicul scire autem debet, & iterum & melius inferioris versic. 4. quaro an sufficiat, ubi alios ad id allegat.

Nam cūm ad evitandas calumnias exceptions, 245 requiratur illa forma juramenti continentis, quod credant,

credunt ea, quæ si exprimunt esse vera, & se posse probare, &c. ut ex d. juribus constat, in supradictis casibus nimurum cessare, quoniam licet forma specifica sit adimplenda, & non per æquipollens juxta notata in l. ff. de liberis, & postb. tamen quando forma requiritur propter certum finem, & certum effectum, sequitur fine, & effectu, per æquipollens satisfit forma, & principali legis intentioni, ita tenet Rota apud Farinacium decisione 272. à numero 19. ubi plures authoritates adducit Flamin. Paris. de resign. benef. libro 11. tomo 2. questione 12. à numero 35. usque ad 39. ubi infinitos allegat.

247 Aliam etiam limitationem deduces ex text. in diit. clem. constitutionem, ubi de materia apud repetentes, & glossam invenies, alias plures, & declarationes, seu annotationes ad prefata jura poteris exactius videre apud D. Bonicontum in d. tractatu de appellat. per tot. qui integer duntaxat continet hujusmodi appellations in beneficiis causis, ubi de materia multa invenies, ultra glossas, & ordinarios in d. juribus, ibid. Bonicont. in qna. 1. versic. ad questiones igitur venianus, resolvit post alios, quod si sic appellans omitti d. formam in casibus, quibus tenebatur ea uti, licet si intra terminum ad appellandum, non potest aliam appellationem iterato proponere, servando formam in ea, quia jam ex prima adversario erat jus quæsitum, juxta text. in d. clem. constitutionem §. penult.

248 Nunc & illud, de quo jam vidi dubitari examine-
mus, an oppositor ad beneficium vacans, sive curatum, sive simplex, qui si intra terminum edictorum oppo-
suit, & dum intra illud voluerit ire ad se subjiciendum examinationem, ei legitimum impedimentum supervenit, ut locum examinis adire non potuerit, vel in itinere, vel ob aquarum inundationes, vel quia aliæ ei transitus fuit impeditus, puta, propter pestem, aut gravi infirmitate est detentus, & is, vel ejus procurator peti-
dilationem ab ordinario, & a denegatione a p[ro]p[ter]atione emisit, an ei deferendum esse, omniaque postmodum subsequuta, attentata reponenda; declarandum sit in supremo prætorio per viam adito violentia, in quo brevibus affirmativè responderetur.

249 Nam licet declaratio Cardinalium circa d. c. 28. Concil. Trid. sess. 24. de reform. in h[oc] disponat. Episcopos, vacante Ecclesia proposuit edita ex hoc capite, & infra decem dies quatuor comparuerunt, qui adscripti fuerunt juxta formam Concilii; sed in die pro concursu, & examine deputato, & ipsis quatuor duo tantum comparuerant, qui examini se subjicerunt, & idonei reperti sunt; dubitatum fuit, an examen praedictum subsistat, ex quo duo alii adscripti non fuerunt examinati, congregatio censuit, subsistere, quia verba Concilii intelliguntur, quatenus veniant ad examen, aliæ in potestate unius esset nolle venire, impediique, ne ulterius procederetur, &c.

250 Tamen eadem Congregatio super eodem decreto, verbo per edictum publicum, ita queret, an uno comparente, possit propagari terminus, & proponi aliud edictum; Congregatio censuit, aliud edictum non esse proponendum. Sed ille qui comparuerat, examini sub-
jiciendus, & si idoneus repertus fuerit, eidem beneficium esse conferendum, nisi qui descripti fuerint excusent se legitimo impedimento detineri, quominus valent ad concursum accedere, tunc enim poterit Episcopus legitimè terminum propagare, &c. cuius etiam mentionem fecit Nicolaus Garcia de benef. 9. part. c. 2. à num. 214.

251 Et ita Concilium Compostellanum Provinciale actione 2. decret. 32. loquendo in provisione præbendarum Doctoralis, & Magistralis, in h[oc] disponit nullus tam ad electionem de eo faciendam admittatur, nisi ad examen predictos actus publicè fecerit, aut morbo sonico laboret, quem sufficienti testimonio coram

Episcopo, aut ejus Vicario comprobaret teneatur.

Igitur ubi adeat legitimum impedimentum, terminus competens prorogandus est, quoniam legitimè impedito non currit tempus, l. ut perfectius Cod. de anna except. Craveta consil. 271. col. 2. Menoch. consil. 38. num. 35. vol. 2. Riminal. consil. 21. nu. 29. lib. 1. Ripa in tractatu de peste in 3. quest. 6. Hieronym. Previdon. in eodem tractatu de peste, versic. vidimus. Parisius consil. 143. colum. 1. vol. 4. Cassador. decisione 1. de dilat. Caputaq. decif. 73. part. 2. hinc impeditus resignatarius propter legitimum impedimentum excusat à publicatione 254 facienda de beneficio sibi resignato, Roma, consil. 433. Felin. cap. cum dilecti colum. 21. num. 13. de rescript. Sarnier. de publican. resign. questione 13. num. 2. Rebuff. in eadem regula.

Et legitimè impeditus excusat à contumacia; si citatur intra terminum non ierit. Butr. in cap. cum dilectus num. 26. de dolo. Boët. decif. 40. nu. 4. idem Boët. consil. 60. num. 1. lib. 10. Pedem. decif. 20. Socin. junior. consil. 116. num. 2. vol. 3. Bertran. consil. 15. num. 12. vol. 2. nam impeditus non dicitur negligens, c. quia diversi 255 ratem, de concessione præbenda. Staphileus de literis gratia sp[ec]t. tit. de variis modis. Baëza num. 53. & impedimentum excusat à morte. Alb. in tract. sta. q. 11. num. 1. Duenas regula 199.

Ac ideo propter impedimentum receditur à forma. 256 Paris. consil. 32. num. 11. 14. & 15. & consil. 13. num. 35. & 31. volum. 2. Cravet. consil. 12. nu. 2. Burfat. consil. 74. num. 253. volum. 1. nec impeditus videtur forma, ac legi contravenire. Jaf. in l. se quis num. 7. ff. de juri. omn. jud. Egid. Boss. in pract. crim. de carceribus fidei. for. num. 47.

Igitur cum legitimè impedito omnia sint jura refer-
vata, ut ex citatis, & citandis appareat, secunda dilatio ei danda est, & h[oc] regulata per impedimentum, & ad id tantum, in quo in prima fuit impeditus, l. admonendi, versic. quibus solis, & ibi Jacob. & B. 2. colum. de jurejur. Alexan. ibi 3. nota. Butriga in cap. ultra tertiam de testibus. Paul. Castrens. in l. si ita stipulatus esset ab te ff. de verb. oblig. Bartol. & Alexand. in l. fin. ff. de fructu Lanfr. in c. quoniam contra, verbo dilatione, de probatio. 258 quia tempus impedimenti non computatur in termino ex supradictis; ideo regulare est, ut dilatio brevis patiatur appellationem, cap. 1. de dilation. Joan. Andr. in c. 1. de dilat. Bartol. in l. 2. ff. de re jnd. Sald. in l. 2. C. de Episc. audient. Bartach. in reperto. verb. dilatio peremptoria intelligitur, vers. 14. & multo magis à denegatione ejus licita erit appellatio, Fulgos. consil. 165. Card. Tusc. conclus. 33. num. 4. tom. 2. quibus addit ea que dixi supra 2. part. cap. 1. Et quoniam cum ex consilio & motu proprio declarationibusque, Congregationis 259 bus supra; non sit ad examen deveniendum, nisi ita demum transacto termino editi, intra quem iste legitimè impeditus mediante impedimento reperitur, ut forma consili peccatur ad ulteriora procedendo eo excluso, & de impedimento constituto, ac propterea nulliter, & sic licet appellare.

Et in terminis nostris questionis tenuit Rota in una 260 Calaguritana beneficij de Brantevilla 8. Martii 1604. ubi cum quidam P. se opposuisset ad quoddam beneficium patrimoniale vacans, & accedens ad se subjiciendum examini, fuit prohibitus ingredi in civitate Calicat. eo prætextu, quod esset suspectus de peste; & cum per suum procuratorem peteret dilationem competentem, fuit ei denegata, à quo appellavit; & ordinarius ad ulteriora procedendo contulit cuidam opp[os]itori beneficium, ac cum in possessionem immisit, & cum dubitaretur, an dicta acta gesta post appellacionem essent attentata, & nulla, fuit affirmativè resolutum; quam referens sequitur Hieronym. Gonzalez gloss. 9. in annot. m. 183. & ita etiam in hoc Gallico Se-
natū vim fieri, declaratum fuit in quodam beneficio curato

curato de Nigran. Diœcesis Tudensis, ex hoc eodem impedimento, de quo in decisione relata, & ita terminum est, dum aliâ omnis omnino dolus absit, & fraus.

261 Quod declara, ut h[oc] resolutio procedat, dummodo sic impeditus revocationem pretendens, intra terminum edictorum se opposuerit, ut constat ex declaratione, ibi, nisi, qui descripsi fuerint, excusent se legitimè impedimento, &c. ut constat ex d. decisione, & Gonzal. ibi.

262 Secundò declara, dummodo impedimentum fuerit probatum, & constiterit ordinario, probat d. Concilium Provinciale Compostell. d. actione 2. decreto 32. (aut morbo sonico laboret, quem sufficienti testimonio coram Episcopo, aut ejus Vicario comprobare teneatur, &c.) probant etiam Caputaq. decif. 71. part. 2. & l. ultim. §. illum, C. de tempor. appell. l. in excep. ff. de proba. Abb. in c. plerumque num. 6. de rescript. & in cap. transmissa, num. 6. de prescriptione. & in cap. sufficiatis de rescript. Angel. in l. ejus num. 2. C. quorum appellat. non recipian. Decius consil. 554. nu. 6. Parisius consil. 108. nu. 11. volum. 4. decif. Pedem. 9. num. 4. Curtius in l. admonendi n. 280. ff. de jurejur. Corneus consil. 56. lib. 1. Oldrad. consil. 60. col. 2. num. 4.

263 Debet tamen, qui vult prætextu impedimenti se adjuvari, duo probare, scilicet, quod impedimentum fuerit tale, ut illud removeri non potuerit, l. sed etsi §. 2. ff. ex quibus causis major. Decius consil. 677. nu. 4. Socinus junior consil. 76. num. 79. volum. 1. Craveta consilio 270. num. 2. Gonzadi. consil. 38. nu. 11. & est Doctorum communis opinio; quia regula vulgaris est impedimentum non excusare, cum possit removere, Bartol. in l. sed etsi §. 2. idem in l. quibus diebus. ubi Socin. senior. 3. not. ff. de condition. & demonst. cum aliis à Menoch. de arbitri. jud. casu 118. & consil. 101. num. 116. vol. 1. impedimentum propriè est, cum evitari non potest, non alter. Paril. 264 consil. 67. nu. 6. vol. 3. Flamin. Paris. de resig. benef. lib. 11. tom. 2. q. 13. l. num. 29.

265 Secundum, quod debet probare est; impedimentum allegatum fuisse causam immediatam non faciendo illud de quo queritur, Innocen. in cap. transmissa de prescripc. ubi Felinus n. 7. Decius 557. colum. 2. Craveta consil. 151. n. 22. Boërius decif. 40. num. 4. Menoch. dict. casu 128. ad fin. Caputaq. decif. 72. nu. 5. part. 2. & n. 7.

266 refert ita dictum fuisse in una parochiali Toletana prima Junii coram Achille de Grassis. & sic non satisfaci simpliciter probare impedimentum, sed debet quis probare diligentiam suam, quam fecerit pro illo removendo, l. qui committit, ubi Bartol. ff. de re milit. text. in cap. fin. de electio. Alex. consil. 4. lib. 2. Afflitos decif. 29. num. 1. latè Contard. in repetit. l. diffamari. n. 117. Cod. de ingenuis & manu. Rebuff. in tract. de execut. num. 48. Cevallus consil. 304. nu. 12. Crotus consil. 181. nu. 24. lib. 3. Natta consil. 258. nu. 6. & ita fuisse resolutum in Rota in d. Parochiali Toletana testatur Caputaq. d. decif. 72. p. 2. & ita etiam fuit resolutum in una Lucanen. Abbatia coram Thom. de Thanii 16. Martii 1556. teste Puteo decif. 3. sub rubrica de restitut. in integr. ex ratione scripta, quia non dicitur quis aliquo modo impeditus, si impedimentum potest removere.

267 Qualia autem ad h[oc] dicantur legitima impedimenta, vide text. in l. 2. cum suis §§. ff. si quis can. dict. l. qui momenteatus. ff. de re milit. cap. fin. de electio. latè Mascard. de proba. consil. 884. optimè per Menoch. de arbitri. casu 118. per tot. melius & magis ad longum Flamin. Paris. de resig. benef. lib. 11. num. 2. q. 13. apud quos, quæcumque quæsieris, circa impedimentorum materiam, invenies ad refectionem, ultra suprà relatos.

268 Ceterum circa prædicta nota, quod ordinario in provisione parochialium ob ejus, & animarum periculum, & præcipue vacantium in mensibus reservatis impedito danda est dilatio multum taxata, & moderata,

necessaria tamen, & minor, quā si in aliis causis contingeret impedimentum allegatum; tum ex ratione periculi, de quo superioris, tum etiam quia parochialium vacantium in mensibus reservatis, debet fieri concursus ab ordinario intra quatuor menses à die vocatio-
nis, seu saltē habita notitia, & infra illosmet quatuor menses, mitti literas commendatarias, seu fidem 269 approbationis Romano Pontifici significare, aliâ cor-
ruit provisio, ut constat ex d. constitutione motu proprio Pii V. versiculo ac illarum etiam quarum collatio, &c. ut fuit resolutum in una Toletana beneficij 28. Novemb.
1578. que est in impressis decisio 481. pag. 1. divers. & tradunt Flamin. Paris. de resignat. lib. 8. quest. 9. nu. 107. Hieronym. Gonzal. d. mens. alter. gloss. 6. n. 131. cum seqq. & supra num. 111. cum seqq. & quando alicui acti-
gendo, seu celebrando terminus oppositus est dilatio 270 à judge parti assignanda, ita limitanda, & regulanda est, ut actus principalis tempestivè & perfectè celebre-
tur, & ne pereat, ita probant eleganter Bartol. & omnes, in l. ff. de grande legenda. Menoch. de arbitri. jud. casu 118. num.... & probatur text. argumento in l. 2. §. omnes, & ibi Petrus de Su. ff. de judicis, & notat in l. quoties, C. de precibus Imper. offer. Speculator titulo de dilatio. versiculo nunc videamus, versic. sed nunquid. & Bartol. in l. fin. de dilat. Bartachi. in verbo dilatio nova, versic. 38. & versicul. dilatio etiam, vers. 49. quibus addes que nos 4. part. c. 13. à n. 62.

Sed jam ille me invocat, qui jam transacto termino 271 edictorum se opponit, petens admitti ad examen, & concursum, cum jam descriptis, tamen nondum perfectum, & non admissus à denegatione emitens applicationem; an si ei non deferatur, vim fieri declaretur. Pro cuius resolutione unum suppono; quod ille, qui se opponit post terminum ab edicto designatum, re tamen integra, id est, ante factum, & peractum examen, utique sit omnino cum descriptis admittendus, ut censuit sancta Congregatio in his verbis: An occurrente vacazione beneficij in concursu providenti, ad quod intra terminum in edicto prefixum plures sint oppositi, si dicto termino elapsi, alter superveniat re integra, debeat admitti? Congregatio Concilii cen-
suit, re integra, esse utique admittendum. Juxta quam, & alias Rotæ decisions, ita resolvit Hieron. Gonzalez de altern. gloss. 9. §. 1. num. 115. cum seqq. & post longam hinc inde disputationem, multa adducens ita pariter resolvit Nicol. Garcia de benef. 9. part. cap. 2. à nu. 200. uai ad literam refert decisiones Rotæ inhærentes præ-
fata declarationi Congregationis, dicentes, ut ad hoc equitas, & favor Ecclesiæ suadere videtur, cujus inter-
est plures oppositores concurrere, ex quibus possit eli-
gi commodior, juxta text. in cap. de quibus 20. diff. cap. noscitur in fin. de his que sunt à Prælato. Caesar. de Graffis decif. 2. n. 10. de jurejur. nec ceteri oppositores de-
scripti possunt conqueri, cum principaliter agatur de re, & utilitate Ecclesiæ, quia edicti terminus non pre-
figitur, ut possea alii nequeant admitti, sed ut sciatur, 273 non esse amplius expectandum, pro quibus etiam facit Concilium Provinciale Compostel. actione 1. decreto 3. concilio verum intellectum assignat Garcia supra nu. 204. & seqq. ubi etiam aliis, que in oppositum afferuntur, satiscitat.

Igitur cum forma Concilii Tridentini d. cap. 18. sit, 274 ut edicta proponantur, ut omnes illi, qui velint se op-
ponere admittantur, ut omnes, qui velint, se examinari, & descripti fuerint, examinatur, ut constat ex d. con-
stitut. motu proprio, & declarationibus Cardinalium, & iste comparens re integra, intra limites sit Concilii constitutus; sequitur, ut à sibi denegata admissione, & provisione, tanquam nulla, & stricta, eo quod peccatur in forma; appellationi sit interposita deferendum. Et hanc opinionem ut possit ab hujusmodi admissionis denegatione appellari, loquendo in parochialibus à principio